

Του Ι. Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ

ΕΝΑ ΕΞΑΜΗΝΟ παθών ανοίγεται μπροστά στον πρωθυπουργό κ. Κ. Σημίτη, στην κυβέρνησή του και

στο ΠαΣοΚ, αν θέλουν να αντιστρέψουν το κλίμα ως προς τις τοπικές εκλογές του Οκτωβρίου. Ως τώρα οι προβλέψεις των περισσότερων στελεχών της κυβέρνησης και του

ΠαΣοΚ φαίνεται να συμφωνούν σε τρία σημεία: *Πρώτον*, ότι υπάρχει βάσιμο ενδεχόμενο να υποστεί το ΠαΣοΚ μια οδυνηρή ήττα στις εκλογές του Οκτω-

βρίου. *Δεύτερον*, ότι η ήττα αυτή μπορεί να τροποδοτήσει ένα κλίμα αμφισβήτησης στο εσωτερικό της κυβερνητικής παράταξης. *Τρίτον*, ότι η ακριβοβίαση αυτή μπορεί

να προκαλέσει έναν κύκλο εσωστρέφειας αλλά δεν είναι ικανή να οδηγήσει σε αποσταθεροποίηση της κυβερνητικής παράταξης και του κ. Σημίτη προσωπικά.

■ Ο Πρωθυπουργός αντιλαμβάνεται ότι, αν το κλίμα δεν αναστραφεί τώρα, η ήττα στις δημοτικές εκλογές θα καταστεί αναπότρεπτη

Εξάμηνο παθών για τον κ. Σημίτη

Η αναζήτηση της «μαγικής συνταγής» και το χρονοδιάγραμμα του Μαξίμου

Ο ίδιος ο κ. Κ. Σημίτης φαίνεται ότι έχει απόλυτη επίγνωση της δύσκολης φάσης την οποία περνάει η κυβέρνηση και την οποία αποδίδει σε μια συνέργεια διαφορετικών αιτιών. Αναγνωρίζει, για παράδειγμα, ότι πέρα από τα επί μέρους ζητήματα υπάρχει και ένα κλίμα κόπωσης της κοινής γνώμης από τη μακρά παραμονή των ίδιων προσώπων και της ίδιας παράταξης στην εξουσία. Αντιλαμβάνεται ότι στην κυβερνητική παράταξη επικρατεί ένα κλίμα ηττοπάθειας και ότι πρέπει επειγόντως να επιχειρηθεί αναστροφή του κλίματος στην πορεία προς τις δημοτικές εκλογές, διαφορετικά η ήττα θα καταστεί αναπότρεπτη.

Από την άλλη πλευρά, όμως, κατανοεί ότι δεν υπάρχει «μαγική συνταγή» με την οποία θα το επιτύχει. Χαρακτηριστικά αναφέρονται δύο συγκεκριμένα παραδείγματα που κάνουν ζημιά στην κυβερνητική εικόνα και τα οποία δύσκολα μπορούν να τεθούν υπό έλεγχο:

■ **Τα «μαθήματα γαλλικής»**

Πρώτον, η έλλειψη καθαρού πολιτικού σήματος και τα συγκεκριμένα μηνύματα που εκπέμπονται. Αυτό φάνηκε για άλλη μια φορά στην περίπτωση των γαλλικών εκλογών, όπου ο καθένας στο ΠαΣοΚ κατάλαβε αυτό που τον συμφέρει.

Άλλοι σιγήσαν την έλλειψη κοινωνικής πολιτικής, άλλοι χειροκρότησαν χαιρέκακα την ήττα της Κεντροαριστεράς και άλλοι τάχθηκαν με τον εθνικιστή (και έναν από τους πρωταίτιους της ήττας της Κεντροαριστεράς) Ζαν-Πιερ Σεβενιμιάν. [Μέλος της ΚΕ του ΠαΣοΚ, προσκείμενο στον κ. Α. Τσοχατζόπουλο, τον χαρακτήρισε δημοσίως «άξια προσοπικότητα, ο οποίος στηρίζει με συνέπεια τα κοινωνικά προτάγματα». Στο εκλογικό κέντρο του Λιονέλ Ζοσπέν, την περασμένη Κυριακή, τον αποκαλούσαν «δωσί-λογο» και «πετενιστή».]

Το αποτέλεσμα είναι ότι όλη αυτή η απίστευτη κακόφωνία έπνιξε την αρκετά ακριβή ανάλυση του ίδιου του Πρωθυπουργού για το αποτέλεσμα των γαλλικών εκλογών, όπως την ανέπτυξε τη Δευτέρα σε συζήτηση στο Μέγαρο Μαξίμου και την Τετάρτη στο Εκτελεστικό Γραφείο του ΠαΣοΚ.

Οι εκτιμήσεις του κ. Σημίτη για τη φύση του Γαλλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος, τον λαϊκό χαρακτήρα του ακροδεξιού φαινομένου και τις αρνητικές επιπτώσεις της «συγκρατικού» με ένα δεξιό πρόεδρο είναι ενδεικτικές μιας έγκυρης προσέγγισης των εξελίξεων.

Και είναι χαρακτηριστικό ότι ο κ. Σημίτης είχε από πολύ νωρίς εκτιμήσει ότι μια εκλογή Ζοσπέν θα ήταν εξαιρετικά δύσκολη υπόθεση – την ίδια στιγμή μάλιστα που κορυφαίοι

Ακόμη και για το μεγάλο στόχ της ελληνικής προεδρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ο κ. Κ. Σημίτης βρίσκεται εγκλωβισμένος ανάμεσα στις αντικρουόμενες απόψεις των συνεργατών του

γάλλοι σοσιαλιστές δήλωναν ότι «*πην έχουμε στο τοπίο*». Αυτό που πραγματικά τον εξέπληξε ήταν ο αποκλεισμός της Αριστεράς από τον δεύτερο γύρο υπέρ του Λεπέν.

■ **Τι κατάλαβαν οι βουλευτές**

Δεύτερον, αυτό που ήδη αποκαλείται «*πρόβλημα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας*». Ακόμη και αν αποδίδονται κάποιες ευθύνες και στους αρμόδιους να χειριστούν το θέμα (στον υπουργό κ. Στ. Μανίκα, στον ΓΓ του Υπουργικού Συμβουλίου κ.

Σ. Κοσιμίδη και στους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους), όλοι στο ΠαΣοΚ συμφωνούν ότι στη Βουλή υπάρχει ένα αντικειμενικό πρόβλημα: *το ένα τρίτο σχεδόν της ΚΟ γνωρίζει ότι δεν έχει καμία πιθανότητα να μπει στην κυβέρνηση και, ταυτοχρόνως, ότι έχει ελάχιστες πιθανότητες να επανενταχθεί, είτε κερδίσει το ΠαΣοΚ.*

Εξ αυτού του λόγου υπάρχει μια ομάδα βουλευτών (ολιγάριθμη στην αρχή αλλά που διογκώθηκε με κάποιες αποφάσεις του Εκλογοδικείου), οι οποίοι λειτουργούν ουσια-

στικά ανεξέλεγκτα και απρόβλεπτα.

Μπορεί να μη συγκροτούν «*εσωκομματική αντιπολίτευση*» αφότου το είδος εξέλιπε, μπορεί να μην απειλούν την κοινοβουλευτική πλειοψηφία, αλλά είναι ικανοί να προκαλούν μια συνεχή ανασταραχή.

■ **Αντιδύκίες και «δελφινομαχίες»**

Στα δύο αυτά παραδείγματα προσίθεται και το μονομύητρο πρόβλημα μιας «*δελφινομαχίας*» που αρχίζει να καθίσταται επιζήμια.

Χαρακτηριστική είναι η επίθεση

που οι περισσότεροι «*πρωτοκλασάτοι*» εξαπέλευσαν κατά του απόστοκο υπουργού Εξωτερικών κ. Γ. Α. Παπανδρέου και εν τη απουσία του Πρωθυπουργού στην τελευταία συνεδρίαση του Εκτελεστικού Γραφείου.

Μια επίθεση που δεν είχε αποδέκτη (αφού ο υπουργός έλειπε), που δεν είχε ακροατήριο (αφού ο Πρωθυπουργός δεν βρισκόταν στην αίθουσα) και η οποία προφανώς εξαπελύθη εκτός ημερησίας διατάξεως της συνεδρίασης, απλώς για να διαρρεύσει στις εφημερίδες.

Όλα αυτά λοιπόν προσδιορίζουν τη δυσκολία και της κυβερνητικής παράταξης να εκπέμψουν ένα σαφές και καθερό πολιτικό σήμα. Ό,τι και αν πουν, ό,τι και αν κάνουν, χάνεται κάποιο ανάμεσα σε μια δημόσια διαφοροποίηση, σε μια κόνη στην Βουλή ή σε μια αντιδικία πρωτοκλασάτων στελεχών.

Ο Πρωθυπουργός προσδιόρισε ένα χρονοδιάγραμμα αντιμετώπισης των προτεραιοτήτων για το επόμενο δίμηνο.

● Η Κοινοβουλευτική Ομάδα θα συνεδριάσει στις 22 Μαΐου και ως τότε θα καταβληθεί μια προσπάθεια άμβλυνσης και διευθέτησης των αντιθέσεων στο εσωτερικό της.

● Η Οργανωτική Συνδιάσκεψη του ΠαΣοΚ θα πραγματοποιηθεί τον Ιούνιο με μια λογική προτάσεων ευρύτατης αποδοχής, ακριβώς για να μη μετατραπεί σε πρόωση «*δελφινομαχία*».

● Το νεοσύστατο «*επικοινωνιακό επιτελείο*» (άλλως, «*απογευματινός καφές*») θα συνεχίσει να συνεδριάζει κάθε Τρίτη στο Μέγαρο Μαξίμου, με τη συμμετοχή των κκ. Κ. Αλιώτη, Χρ. Πρωτόπαπα, Τ. Χυτήρη, Μ. Νεονάκη, Ν. Θέμελη και Γ. Παναγιώτα, προσπαθώντας να συντονίζει τον πολιτικό και επικοινωνιακό σχεδιασμό της κυβέρνησης και του κόμματος.